

мѣстото, гдето се намиралъ капитанъ Мамарчевъ. Една нощъ силна потеря отъ 20—30 души заптии (стражари) подъ командата на единъ началникъ бързо излѣзли отъ Търново и заминали право въ Плаковския манастиръ, който е далечъ само на 18 километра отъ града. Потерата заобиколила манастира, разбила вратата и влѣзла вътре. Турцитѣ бързо се втурнали въ стайтѣ на игумена и тамъ намѣрили и уловили капитанъ Мамарчевъ. Той, щомъ чулъ, че се хлопа, скокналъ отъ легло и си облѣкълъ военното облѣкло. Ала той нѣмалъ време да се въоръжи и да свика манастирскитѣ вардаци, та заедно съ храбриятъ игуменъ Сергей да нападнатъ потерата. Уловени били кап. Мамарчевъ и игумена Сергей. На рѣцетѣ на двамата турнали желѣзни халки. Капитанъ Мамарчевъ, като руски офицеръ, го качили на конь, а игумена подбрали пешъ и така ги закарали въ Търново, гдето ги затворили въ тъмницата. Тайно и бързо турцитѣ се разтичали изъ града, и уловили Велча, Коля Гайтанджията, учителя Антонъ, Иванаки Кюрчията и др. Майсторъ Митю Софиянецътъ билъ хванатъ въ Преображенския манастиръ, гдето съ хората си зидалъ църква, а въ Елена подирили да уловятъ тамошнитѣ бунтовници, ала тѣ се изпокрили. Само най-главниятъ съзаклятникъ х. Йорданъ Брадата билъ хванатъ въ една колиба.

Като видѣлъ народътъ въ Търново и въ Елена, че турцитѣ узнали за народното дѣло и изловили главатаритѣ, той изтрѣпналъ. Всички се спотаили по домоветѣ си, или избѣгали въ гората. Турцитѣ се въоръжили съ пищови, ятагани, пушки и камии отъ главата до краката, тръгнали по градскитѣ улици и се заканвали, че ще колятъ християнитѣ.